

РЕШЕНИЕ

№ 980

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9516** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „КГ Строителство 68“ ЕООД,[ЕИК], чрез управителя К. Л. Г., със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-898 от 02.09.2021 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С. град, с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу разпореждане № 30588 от 04.08.2021 г., издадено от длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което е призната за трудова злополуката, настъпила с А. П. С. – здравословно увреждане/тежка множествена травма/, станало на 31.05.2021 г. на строителен обект - „Сграда за комплексно обществено обслужване с медицински център, магазини и подземни гараж, УПИ I-4528,5010,5011,5012 за С. кв.271 м.“Студентски град“, Столична община, район Студентски, [населено място]“, при опит да се монтира кофражно платно, на края на кофраж изграден за отливане на шест етажна плоча, на кота +17,95 м.

В жалбата се посочва, че обжалваното Решение № 1040-21-898 от 02.09.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е незаконосъобразно и неправилно, като издадено в противоречие с процесуалния и материалния закон. Твърди се, че инцидентът не е настъпил по време и по повод на извършваната от пострадалото лице работа. Жалбоподателят счита, че пострадалия е паднал случайно от височина и се е намирал

на място, което не е било свързано с изпълнение на възложената му работа, както и че сам се е поставил в критична ситуация. Поддържа, че злополуката не е трудова по своя характер и решението на директора на ТД на НОИ С., с което е потвърдено разпореждането на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО следва да бъде отменено, и злополуката с А. П. С. не следва да бъде приета за трудова.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. А. поддържа жалбата по изложените в същата съображения, както и направените искания. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С., редовно призован, се представлява от юрк. М., която изразява становище за неоснователност на жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – П. А. Я. и К. А. С. – редовно уведомени, не се явяват, представляват се в съдебното заседание от адв.М., която оспорва жалбата.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 09.06.2021 г. в ТП на НОИ - С. град е подадена декларация вх. №407 от „КГ Строителство 68“ЕООД за претърпяна злополука от А. П. С., станала на 31.05.2021 г. на Строителен обект – „Сграда за комплексно обществено обслужване с медицински център, магазини и подземни гараж, УПИ I-4528,5010,5011,5012 за КОО кв.271 м.“Студентски град“, Столична община, район Студентски, [населено място]“, при опит да се монтира кофражно платно, на края на кофраж изграден за отливане на шест етажна плоча, на кота +17,95 м., по която декларация е открито досие №30588. Към декларацията са събрани следните писмени доказателства: Декларация за трудова злополука с вх. №407 от 09.06.2021 г.; Протокол за трудова злополука №1/07.06.2021 г. за разследване на злополуката от осигурителя; писмени обяснения от С. В. С., К. Л. Г. – 2 бр и инж.И. Й. А.; трудов договор №30 от 03.11.2020 г. ; допълнително споразумение към трудовия договор от 23.12.2020 г., длъжностна характеристика на длъжността „кофражист“, служебна бележка №22/04.11.2020 г. за проведен начален инструктаж; копие от книгите за начален, периодичен и ежедневен инструктаж; Картон за получаване на работно облекло и Л. на А. П. С.; Инstrukция №12 – Лични предпазни средства при работа на височина; карта за оценка на риска на работното място №4 – длъжност кофражист – прил.1 и прил.2; съобщение за смърт №469 от 02.06.2021 г. от УМБАЛ „Александровска“ АД-С.; Препис – извлечение от акт за смърт №1130 от 04.06.2021 г.; Удостоверение за наследници на А. П. С.; Протокол изх.№ПР2117882/06.07.2021 на ДИТ – С. град.

Със заповед №1015-21-198 от 24.06.2021 г. на директора на ТП на НОИ -С. град и на основание на чл.58 ал.1 от КСО е извършено разследване на злополуката и е съставен протокол №51/1.07.2021 г. за резултатите от извършеното разследване на трудовата злополука.

Протокол №51/12.07.2021 г. е връчен на 30.07.2021 г. на К. Г. управител на „КГ Строителство 68“ЕООД срещу подпис. Възражение по протокола е подадено в ТП на НОИ- С. град на 03.08.2021 г.

Въз основа на документите, съдържащи се в досието, длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е постановило Разпореждане № 30588 от 09.06.2021 г. с което е приело декларацията злополука за трудова.

От съставения протокол №51/12.07.2021 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката и събраните писмени доказателства е видно, че А. П. С. е претърпял

инцидент на строителен обект „Сграда за комплексно обществено обслужване с медицински център, магазини и подземни гараж, УПИ I-4528,5010,5011,5012 за КОО кв.271 м.“Студентски град“, Столична община, район Студентски, [населено място]“, който е довел до смъртта на пострадалия.

В деня на злополуката – 31.05.2021 г., съгласно декларацията за ТЗ, работното време на А. С. е било от 08:00 часа до 11:30 часа и от 12:30 часа до 17:00 часа. След обедната почивка, около 12:40 часа А. С. е трябвало да участва в изграждането на кофраж за отливане на плоча на строителния обект на кота +17,95 м. А. С. – на длъжност „кофражист“ при опита си да монтира кофражно платно на края на кофраж, изграден за отливане на 6-та етажна плоча на кота +17,95 м., вероятно е загубил равновесие и поради липсата на изградена здрава конструкция за захващане на предпазен колан, както и на осигурена безопасност от падане на хора и предмети от височина чрез колективни средства, е паднал от височина +17,95 м. на кота терен.

Към датата на злополуката 31.05.2021 г., пострадалият е имал качеството на осигурено за всички социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.1, ал.1а от КСО, като работещ по трудов договор в осигурителя „КГ Строителство 68“ ЕООД.

С Разпореждане № 30588 от 04.08.2021 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е прието, че претърпяната от А. П. С. злополука, довела до неговата смърт, е трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО.

Посоченото разпореждане е обжалвано в срока по чл. 117, ал. 2 КСО с жалба вх. № 1012-21-1301 от 24.08.2021 г. С решение № 1040-21-898/02.09.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град - предмет на настоящия спор, процесното разпореждане е потвърдено. Жалбата до съда е постъпила чрез административния орган с вх. № 1012-21-1455/27.09.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид датата на връчване на обжалваното решение (14.09.2021 г.), срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.2, „г“ от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова. Решението отговаря на изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално определена в чл. 55, ал. 1 КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във

връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременното наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло), злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице.

В процесния случай, от декларацията за трудова злополука, от протокола за разследване на злополуката от осигурителя, от обясненията на С. В. С., К. Л. Г. и инж.И. Й. А., съобщение за смърт №469 от 02.06.2021 г. от УМБАЛ „Александровска“ АД - С., безспорно се установява, че на 31.05.2021 г. около 12:40 ч. на строителен обект - „Сграда за комплексно обществено обслужване с медицински център, магазини и подземни гараж, УПИ I-4528,5010,5011,5012 за КОО кв.271 м. „Студентски град“, Столична община, район Студентски, [населено място]“ А. П. С. е претърпял инцидент, който е довел до смъртта му.

Инцидентът е настъпил през време и по повод на извършваната работа по трудовия му договор „КГ Строителство 68“ ЕООД на мястото на работа, като в деня на злополуката пострадалият на длъжност „кофражист“ при опита си да монтира кофражно платно, на края на кофраж изграден за отливане на 6-та етажна плоча, на кота +17.95 м вероятно е загубил равновесие и поради липсата на изградена здрава конструкция за захващане на предпазен колан, както и на осигурена безопасност от падане на хора и предмети от височина, чрез колективни средства, например :съоръжения, ограждания, скеле, предпазна/защитна/ мрежа, е паднал от височина +17,95 м на кота терен. В резултат на падането на пострадалия от височина върху натрупани на листове шперплат, той получава множество наранявания, довели до смъртта му.

Безспорно се установява и неблагоприятен резултат от инцидента – настъпила е смърт, което се потвърждава от Съобщение за смърт №469 от 02.06.2021 г. от УМБАЛ „Александровска“ АД -С.. Към 31.05.2021 г. - датата на злополуката, пострадалият е имал качеството на осигурено за всички социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.1, от КСО като работещ по трудов договор в предприятието на осигурителя „КГ Строителство 68“ ЕООД.

По време на съдебното производство бяха разпитани двама свидетели, чиито обяснения съдът кредитира като относими към предмета на производството. За изясняване на фактическата обстановка при настъпване на инцидента, от СГП бяха

изискани и приложени като доказателства по настоящото дело копия от изготвената СМЕ на труп и разпити на свидетели по ДП №221/2021 г. по описа на СГП.

При така представената фактическа обстановка, по несъмнен начин се установява, че смъртта на лицето е вследствие на извършваната работа и по повод на нея. В този смисъл е налице функционална и причинна връзка между увреждането и изпълняваната от пострадалия работа.

Предвид изложеното, възраженията в настоящата жалба, че пострадалото лице – работник не е спазил императивно установените правила за безопасност на труд и твърденията, че работодателят е изпълнил всички свои задължения за осигуряване на здравословни и безопасни условия за труд са ирелевантни в административното производство по чл.60, ал.1 от КСО. Разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО изисква установяване на конкретно посочени обективни, а не субективни елементи. Същите могат да бъдат обект на разглеждане и доказване в производство по чл. 200 от Кодекса на труда, но не и в производствата по чл.60 и чл.117 от КСО.

Съгласно чл.55, ал.3 КСО не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. В случая от страна на жалбоподателя не са наведени доводи в тази насока. За да се приеме, че е налице хипотезата на цитираната норма е необходимо да са представени безспорни доказателства за наличие на умисъл, като по смисъла на цитираната разпоредба се касае за такъв, при който пострадалият не само е съзнавал характера на постъпката си и е предвиждал нейните последици, но едновременно с това е искал или допускарал настъпването на тези последици. Наличието на умисъл следва да бъде доказано с всички допустими доказателствени средства. В конкретния случай нито по преписката, нито с настоящата жалба са ангажирани преки доказателства, които да установяват, че увреждането е предизвикано умишлено от пострадалия.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че правилно и законосъобразно длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, въз основа на данните в досието за трудова злополука е приело, че претърпяното от А. П. С. на 31.05.2021 г. следва да се квалифицира като трудова злополука при условията на чл. 55, ал. 1 от КСО.

При така изяснената фактическа обстановка и с оглед цитираните приложими правни норми, оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град се явява законосъобразно и жалбата на „КГ Строителство 68“ ЕООД, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, в съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100.00 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 57-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КГ Строителство 68“ ЕООД,[ЕИК], чрез управителя К. Л. Г., срещу Решение № 1040-21-898 от 02.09.2021 г. на директора на Териториално

поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С. град, с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу разпореждане № 30588 от 04.08.2021 г., издадено от длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което е призната за трудова злополуката, настъпила с А. П. С. – здравословно увреждане/тежка множествена травма/, станало на 21.05.2021 г. на строителен обект - „Сграда за комплексно обществено обслужване с медицински център, магазини и подземни гараж, УПИ I-4528,5010,5011,5012 за КОО кв.271 м.“Студентски град“, Столична община, район Студентски, [населено място]“, при опит да се монтира кофражно платно, на края на кофраж изграден за отливане на шест етажна плоча, на кота +17,95 м.

ОСЪЖДА „КГ Строителство 68“ ЕООД,[ЕИК], чрез управителя К. Л. Г., да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град сума в размер на 100 (сто) лева, представляващи направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: